

மக்கள் அரங்காளன் பாலசிங்கம்

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

மக்களைச் சீர்திருத்தவும் எழுச்சிகொள்ளச் செய்யவும் நாடகங்களை ஆற்றுகைப்படுத்திய கலைஞன். சமூகங்கள் மீது நடத்தப்பட்ட அநீதிகளுக்கும் அடக்கு முறைகளுக்கும் எதிராகப் போராடிய சமூகப் போராளி. கவிஞர் செழியனைக் காப்பாற்றிப் பாதுகாத்த தோழன். தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் அரங்காடிய தெருவெளிக் கலைஞன் பாலசிங்கம் அவர்களை இம்மாத ஆழத்து முத்துக்களில் பதிவிடுவதில் தாய்விடு பெருமை கொள்கிறது.

சாதி ஒடுக்குமுறைக்கும், உழைப்பாளிகள் மீதான அடக்குமுறைக்கும் எதிராக சீன சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தினர் தீவிரமாக இயங்கிய காலகட்டத்தில் தனது 16 வயதிலேயே அக்கட்சியில் இணைந்து செயற்பட்டவர் பாலசிங்கம். கோப்பாயைச் சேர்ந்த சரவணை - தங்கம் இணையரின் மகனான இவர் இருபாலை தமிழ் கலவன் பாடசாலை, கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி கற்றவர். தெங்கு பனம்பொருள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் மேலாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்.

சமூகங்கள் மீது உயர் சாதியினர், நிலச்சுவாந்தர்கள் போன்றோரால் வன்முறைகள் ஏவிவிடப்பட்ட போதெல்லாம் அப்போது வெளிவந்து கொண்டிருந்த பத்திரிகைகள் மௌனம் காத்த நிலையில், மக்களுக்கு அந்தச் செய்திகளைச் சொல்லவும் மக்களை எழுச்சி கொள்ளவும் நாடக இயக்கத்தை இவர் கையிலெடுத்தார். அன்றிலிருந்து, நாடகம் என்பது மகிழ்வுறு கலை என்பதற்கும் அப்பால் மக்களுக்கான ஊடகம் என இன்றுவரை நாடகங்களை நிகழ்த்தி வருகிறார் கலைஞர் பாலசிங்கம்.

1976ல் சென். மேரிஸ் நாடகமன்றத்தினருடன் இணைந்து 'சமுதாய மாற்றத்தினிலே' என்ற தனது முதலாவது நாடகத்தை மேடையேற்றினார். இவர் எழுதி, இயக்கிய இந்நாடகம் தினக்கூலி வேலை செய்யும் உழைப்பாளிகள் குடியிருப்பதற்குச் சொந்தமாக காணி இல்லாமல் இருக்கின்ற அவலத்தையும் உற்பத்திக்கான நிலங்கள் இல்லாத பிரச்சினையையும் சொல்லியது. மன்னர் காலத்தில் இருந்து, மன்னரின் வாரிசுகள், அவர்களுக்கு ராஜகாரிய முறைமை செய்தவர்கள். பின்னர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நில பிரபுக்கள், இறுதியாக கள்ள உறுதி எழுதியவர்கள் என காணிகள் கைமாறியபோது, ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு நிலம் மறுக்கப்பட்ட சரித்திரம் இந்நாடகத்தில் சொல்லப்பட்டது. மேலாதிக்க வர்க்கத்தின் பெரும் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்த இந்நாடகத்தை சென். மேரிஸ் நாடக மன்றத்தினாடு தொடர்ந்தும் மேடையேற்ற முடியாது போன சூழ்நிலையில் 'நவயுக கலாமன்றம்' என்ற நாடக அமைப்பை இவர் ஆரம்பித்தார்.

'சமுதாய மாற்றத்தினிலே' நாடகத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல, 'கோலிக்கால்களை அடையாளம் கண்டு அரசு காணிகளில் பலாத்காரமாகக் குடியேறுங்கள்' என்ற கோஷத்தின் நீட்சியாக இவரும் இவ்வாறான அமைப்பும் ஊரெழுவில் உள்ள கொக்கை என்ற பகுதியில் நூறு குடும்பங்களை குடியேற்றி கொக்கை என்ற கிராமம் உருவாக்கப்பட்டது வரலாறு.

இதன் வெற்றியைத் தொடர்ந்து கிராமங்கள் தோறும் கிராமிய உழைப்பாளர் தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பிக்கும் நோக்கில் அதன் பரப்புரைக்காக 'சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்' என்ற நாடகத்தை எழுதி, இயக்கி, மேடையேற்றினார். முதலாளிகள் உழைப்பாளிகளின் பணத்தையும் காணிகளையும் எவ்வாறு சுரண்டுகிறார்கள் என்பதை மையமாகக் கொண்ட இந்நாடகம் 126 தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டது. அரியாலை சுதேசிய விழா நாடகப் போட்டியில் இந்நாடகம் முதற்பரிசு பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடக மேடையேற்றங்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது சமூகநலச் செயற்பாட்டுகளிலும் நேரடியாகப் பங்குகொள்ளும் இவர் 1981ல் புன்னாலைக்கட்டுவனில் நடைபெற்ற சாதிப் பிரச்சினைக்கு எதிராகவும் மத்தலோடை கிராமத்தில் பெண் தொழிலாளர்களின் கூலிப் பிரச்சினை, பாலியல் வன்கொடுமை போன்றவற்றுக்கு எதிராகவும் செயற்பட்டார். 42 நாட்கள் நடைபெற்ற அப் போராட்டத்தில் கவிஞர் செழியனும் 30 நாட்கள் இரவு பகலாகத் தங்களோடு இணைந்து செயற்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். செழியன் எழுதிய 'ஒரு மனிதனின் நாட்குறிப்பிலிருந்து' என்ற நூலில் 'அவர்கள்' இயக்கங்களைத் தடைசெய்து ஏனைய இயக்கப் போராளிகளைத் தேடிய போது தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்த காலத்தில் நடேசர் என்ற பாத்திரம் பெரியவரை (மதகுரு) சந்தித்துவிட்டு வந்து, செழியனை அந்த இரவில் பெரியவரிடம் அழைத்துச் செல்வதாக ஒரு ஏற்பாடு எழுதப்பட்டிருக்கும். நடேசர் தனது சைக்கிளில் செழியனை பெரியவரிடம் அழைத்தச் செல்லும் போது உரும்பிராய் துண்டி வைரவர் கோயில் பகுதியில் வானில் வந்த 'அவர்கள்' செழியனைக் கண்டு துரத்திய சம்பவம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு செழியனின் பாதுகாப்புக்காக தன் உயிரைத் துச்சமாக மதித்து இயங்கிய தோழர் நடேசர் தான் எமது இம்மாதக் கலைஞன் பாலசிங்கம் அவர்கள்.

1994ல் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தில் இணைந்த பின்னர் இவர் எழுதி மேடையேற்றிய முதலாவது நாடகம் 'இருள் சூழ்ந்த பொழுதுகள்'. 1994ல் சந்திரிகா ஆட்சிக்கு வந்ததும் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தை குறித்த பரப்புரையை இந்நாடகம் செய்தது. யுத்தம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது, தீர்வு கிட்டும் என நம்பிய மக்களுக்கு இனவாத அரசுகள் திணிக்கின்ற ஒப்பந்தங்கள் ஒருபோதும் வெற்றி அளிக்காது என்ற செய்தியை அந்நாடகம் சொல்லியது. இந்நாடகம் நூறுக்கும் மேற்பட்ட மேடையேற்றங்களைக் கண்டது. இவ்வாறு இடப்பெயர்வுக்குமுன் இயக்கப் பரப்புரைக்கான, சமூக மேம்பாட்டுக்கான 40 வரையிலான நாடகங்களை இவர் எழுதி இயக்கியுள்ளார். உறவுப்பூக்கள், சூரியனைச் சுட்டெரிப்போம், அவள் ஒரு மாதிரி, கூடி நாம் வாழ்வோம், ஆவியில் இனியவளே, மெய்ப்பொருள், அதிகாரம் உனக்கேது சொல், நாலு + நாலு = நாற்பது, சிறை, மனிதனைப் படைப்போம், மோகங்கள் என்பன இவ்வாறு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களில் சிலவாகும்.

தமிழர் பிரதேசங்களான கொக்குளாய் - நாயாறு பகுதிகளில் கரு மாத்தையா என்ற பிரபல கேடி உட்பட 200 சிங்களக் கைதிகளின் குடும்பங்களைக் குடியேற்றி நில அபகரிப்பு செய்ததையும் அவர்கள் கசிப்பை உற்பத்தி செய்து அயல் கிராமங்களிலுள்ள தமிழர்

களுக்கு விற்றது போன்ற சமூக சீர்கேடுகளுக்கு எதிராக இவர் எழுதி இயக்கிய 'சமுத்திரத்தில் ஒரு சரித்திரம்' என்ற நாடகம் 1,500 தடவைகளுக்கு மேல் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. கரு மாதையாவாக நடத்தவர்மீது பார்வையாளர்கள் கற்களை எறியும் அளவுக்குத் தத்ருபமாக நடக்கப்பெற்ற இந்நாடகம் இனவாதம் எல்லா இனங்களையும் அழிக்கும் என முடிவுறும்.

நவாலித் தேவாலயத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட மிலேச்சத்தன மான தாக்குதலால் பலியான சிறார்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட இவரது 'உறவுப்பூக்கள்' என்ற நாடகம் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. 95ல் இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வின் போது உறவுப் பூக்கள் நாடகக் கலைஞர்களின் குடும்பங்களோடு ஒட்டிசட்டான் பகுதிக்கு குடிபெயர்ந்தார். கலைஞர்களோடு சேர்ந்து கூட்டு வாழ்க்கை வாழ்ந்த இவர் விவசாயம் செய்தும் கயிறு திரித்தும் தமக்கான வாழ்வாதாயங்களைத் தேடிக்கொண்டனர்.

இதன் பின்னர் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தினரின் முழுநேர ஊழியர்களாக, தினமும் சராசரி ஐந்து ஆற்றுகைகள் நிகழ்த்தும் தெரு வெளிக் கலைஞர்களாகச் செயற்பட்டனர். குடியிருக்க இடம் இல்லாமல், வருமானம் ஏதுமின்றி, வறுமையில் வாடிவதங்கி, மலேரியா நோய்க்குள்ளும், பொருளாதாரம் தடைக்குள்ளும், வெளித் தொடர்பின்றி, கந்தகமணத்துடன் போர்ச்சூழலின் அச்சத்தின் மத்தியிலும் வாழும் மக்களை ஆசுவாசப்படுத்தும், ஆற்றுப்படுத்தும் ஆற்றுகைகளை செய்ததுடன் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டும் செய்திகளையும் வழிமுறைகளையும் சொல்லவல்ல கலைஞர்களாக விளங்கினர். ஆற்றுகையோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, போகிற இடங்களில் காணப்படும் துயர்துடைப்புப் பணிகளிலும் இவர்கள் ஈடுபடுபவர். மழைக்கு ஒருகும் வீடுகளின் கூரையைத் திருத்து தல், மலசலகூடம் அமைத்துக் கொடுத்தல் போன்ற அத்தியாவசிய தேவைகளை பொருண்மிய நிறுவனத்திடம் உதவிகளைப் பெற்றுச் செய்தனர். சாரீரத்தையும் சரீரத்தையும் வருத்தி மக்களுக்காக உழைத்த இந்தத் தெருவெளிக் கலைஞர்களை நாம் மறந்து போனது தான் மகா சோகம்.

இவரது பிரச்சார நாடகமான 'வாருங்கோ' பிரசித்தமான நாடகமாகும். வெளிநாடுகளின் ஆக்கிரமிப்புகளாலும் அரசியல் சூழ்ச்சிகளாலும் பின்தள்ளப்பட்ட போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல அழைப்பு விடுப்பதாக இந்நாடகம் அமையும். வட்டக்களரி அரங்கில் பார்வையாளர்களுக்கும் நடிகர்களுக்கும் இடையே நடைபெறும் உரையாடலாக எழுதப்பட்ட இந்நாடகம், போராட்டத்தின் குறியீடான பல்லக்கைப் பார்வையாளர்கள் சுமந்து செல்வதாக முடிவுறும்.

2001ல் இடம்பெற்ற தேர்தலை மையமாகக் கொண்டு இவர் அரங்கேற்றிய 'அகமும் முகமும்' நாடகம் தடைசெய்யப்படும் அளவுக்குப் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது. சமாதானப் பேச்சு வார்த்தை என்ற பெயரில் வெளிநாடுகள் பலஸ்தீன மக்களின் குரலை, போராட்ட ஆற்றலை எவ்வாறு நசுக்கியது என்பதை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. ஒருதடவை இந்நாடகத்தைப் பார்த்த நோர்வே நாட்டின் சமாதானத் தூதுவர் எரிக்கொல்லெய்ம் சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு இந்நாடகம் பங்கம் விளைவிக்கும் என தமிழ்ச்செல்வனிடம் கூற, அவர் அந்நாடகத்தைத் தடைசெய்தார்.

எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக இருக்கும் நிலையில் காத்தல், திருமணங்கள் அவசியமா என்பதைக் கருவாக்கிய 'இருட்டை விழுங்கியவர்கள்', தோல்விகளால் துவண்டு போகாமல் விழுந்தாலும் எழுவோம் என உரைத்த 'அக்கினிக் குஞ்சுகள்' பௌத்த நூல்களில் வரும் கோட்பாடுகளை முன்வைத்து எழுதிய 'தர்மத்தின் தீர்ப்பு', விடுதலை அடைந்த பின்னர் சிறுவர், வயோதிபர், உழைப்பாளிகள் போன்றோரின் வாழ்வு எவ்வாறு அமையும் என்பதை விளக்கும் 'பூமழை பொழியும்' என்பன பிரசித்தமான இவரது நாடகங்களில் சிலவாகும்.

சமாதானம் நிலவிய 2005 காலப்பகுதியில் கலைப்பண்பாட்டுக் கழகம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மேற்கொண்ட கலைப்பயணத்தின் போது இவரும் குழுவினரும் சென்று 'சூரியதேவியின் சோகங்கள்' என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.

வன்னித் தெருவெளியரங்கின் ஒவ்வொரு ஆற்றுகைக்கு முன்னும் பின்னும் மக்களுடனான கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுவது முக்கிய அம்சமாகும். அவர்களின் பிரச்சினைகளை அறிந்து தீர்வு காண்பதும் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துதல் போன்ற பணிகளும் இக்கலந்துரையாடல் மூலம் இடம்பெறும். இவ்வாறு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி பல்லாயிரம் தடவைகள் ஆற்றுகை செய்தவர் கலைஞர் பாலசிங்கம். வண்ணக் கனவுகள், முற்றத்தில் வெள்ளரசு, நெருப்பைச் சுமக்கும் நெஞ்சங்கள், உனக்குள் நிலவு, மல்லிகை மொட்டுக்கள், செஞ்சோற்றுக் கடன் என்பன நினைவில் வரும் இவரது நாடகங்களில் சில.

இவரைப் போல் செல்வம் (புத்தூர்), செல்லக்குட்டி (வன்னி), அண்ணாவினார் மணி (முல்லைத்தீவு), சங்கரண்ணா (முள்ளியவளை), ரகு(இரத்தினபுரம்), கண்ணதாசன் (முழங்காவில்) போன்ற பல கலைஞர்கள் வன்னித் தெருவெளி அரங்கைச் சுமந்து சென்றுள்ளனர்.

இறுதி யுத்தத்தின் போது காலில் காயப்பட்ட நிலையில் 2009 மே 17 அன்று வவுனியா வைத்தியசாலையில் சேர்ப்பிக்கப்பட்டார்.

மீண்டும் கோப்பாயில் குடியேறிய இவர் தற்போது பல்வேறு அமைப்புக்களுக்காக நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகிறார். கைதடி வளர்மதி வாசிகசாலைக்காக அவனும் அவளும், இன்னுமா இருட்டுக்குள், மட்டுவில் வாசிகசாலைக்காக ஜனநாயகம், மட்டுவில் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலைக்காக குளப்படிக்காரர், பாலியல் சுகாதாரம், கைதடி வடக்கு சனசமூக நிலையத்தினருக்காக தாயவள் சக்தியா, காதலிப்போமா, புன்னாலைக்கட்டுவன் இளைஞர் மன்றத்துக்காக கெட்டிக்காரர், வன்னி கல்லாறு மகா வித்தியாலயத்துக்காக கடவுள் ஒருநாள், ஒளி உதித்தது, உதயதாரகை சனசமூக நிலையத்துக்காக Our Culture ஆகிய நாடகங்களை கலைஞர் மேடையேற்றியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய கிராமிய உழைப்பாளர் சங்க வரலாறு, ஒரு கிராமத்தின் பக்திநெறிப் பயணம் ஆகிய நூல்கள் அச்சில் உள்ளன. இவரது வாழ்நாள் அரங்க ஆற்றுகைக்காக ஏழாலை முத்தமிழ் கலாமன்றத்தினரின் 'கலைஞான திலகம்', கைதடி வடக்கு சனசமூக நிலையத்தினரின் 'கலைக்கூத்தன்', நீர்வேலி இளைஞர்களின் 'கலைக்குரிசில்' ஆகிய பட்டங்கங்கள் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளன.

மென்மேலும் இவர் கலைப்பணியாற்ற தாய்விடு வாழ்த்துகிறது.

sriskandan@thaiveedu.com